

[Justitsministeren.]

børn. Børnene — i alt fald mange af dem — elsker jo disse udsendelser, og jeg har mine tvivl om, at de virker særlig slemt på børn. Jeg ville derimod sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får undersøgelser på dette område.

Hr. Ib Thyregod var inde på spørgsmålet om film, der opfordrer til forbrydelser, og film, der krænker privatlivets fred. Det må være klart, at film, der opfordrer til forbrydelser, kan rammes efter straffeloven. Med hensyn til krænkelse af privatlivets fred foreligger der ikke her fra landet, men fra andre steder film, der direkte er blevet forbudt, fordi man anså dem for krænkende for privatlivets fred. Der er bl. a. i Norge den såkaldte film om lensmandsmordet, der blev forbudt, fordi det var en fremstilling af en virkelig begivenhed, der havde fundet sted — ganske vist langt tilbage — men den pågældende person, der havde begået dette mord, var levende og nedlagde indsigelse og fik ved domstolen slået fast, at denne film ikke måtte forevises. Det er klart, at der her foreligger en række spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod var også inde på, hvorvidt det var nødvendigt med ansvarsregler for fjernsynet. Nu er det jo ikke det, vi skal behandle i dag, og jeg vil gerne vente med at gå nærmere ind på dette spørgsmål. Jeg erkender, at det er et meget vigtigt og et meget afgørende spørgsmål. Vi har jo vedrørende det for nylig fået en betænkning, men jeg kan sige, at der er ikke truffet bestemmelse om, hvad vi i denne anledning vil gøre.

Hr. K. Axel Nielsen var ligeledes inde på spørgsmålet om fjernsynets forhold og forholdet mellem fjernsynet og filmen. Jeg kan sige over for det ærede medlem, som jeg har sagt for et øjeblik siden, at der må naturligvis være overensstemmelse mellem de regler, der kommer til at gælde for filmen, og de regler, der kommer til at gælde for fjernsynet.

Fru Else-Merete Ross rejste et spørgsmål, som senere hr. Poul Dam og hr. Sigsgaard ligeledes rejste, om censuren skal opretholdes for børn. Jeg mener, det er nødvendigt at opretholde censuren for børn, i alt fald vil det dog være rimeligt, når vi nu går til at afskaffe censuren, at vi gør det gradvis,

og at vi opretholder børnecensuren, indtil vi har noget mere viden om, hvordan filmen indvirker på børn.

Fru Else-Merete Ross var endvidere inde på noget, som flere af de andre talere har været inde på, spørgsmålet om, hvorvidt justitsministeriet var det rigtige sted at have filmcensuren henliggende under. Det er muligt, at man kan komme til et andet resultat, navnlig hvis vi gennemfører lovforslaget her. Det er jo sådan, at filmcensuren altid har ligget under justitsministeriet, og at vi i alt fald mener, at der er en vis sammenhæng mellem de synspunkter, der er bestemmende for politiets kriminalitetsforebyggende arbejde, og de synspunkter, der må være bestemmende for censuren. Der kan også være tale om, at der kan opstå en vis konflikt, al den stund filmsfondens midler jo henhører under kulturministeriet; der kunne måske tænkes områder, hvor der kunne blive konflikt i den anledning. Men jeg vil gerne overveje dette spørgsmål. Det er ikke for mig noget meget stærkt ønske at have filmen henliggende under justitsministeriet.

Hr. Poul Dam nævnte som begrundelse for ikke at have censur heller for de film, børnene må se, at ansvaret tages bort fra forældrene. Det er jeg ikke utilbøjelig til at give det ærede medlem ret i. Jeg ville meget stærkt ønske, at forældrene ville beskæftige sig mere, end de gør, med de film, som de lader deres børn se. Jeg er overbevist om, at det ville medføre, at der var film imellem, som de ikke ville lade deres børn se, og jeg ville tro, at det kunne virke netop i den heldige retning, at sådanne film fik en dårlig tilslutning, og at man som følge deraf kom ind på at lade være med at producere sådanne film. Jeg kan sige, at det er vel et af de håb, vi har, hvis vi afskaffer filmcensuren, at det underlødige, det dårlige, faktisk ikke kan betale sig og derfor ligesom vil ophøre af sig selv.

Det ærede medlem omtalte hele problemet om massemedierne. Det er rigtigt, som det blev sagt fra en eller anden side, at det er et problem, jeg har interesseret mig meget for, og jeg erkender, at spørgsmålet her er en vigtig del af dette problem. Nu drejer sagen her sig kun om ophævelse af filmcensuren, men jeg er helt enig med det ærede medlem i, at det vil være rimeligt